

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ
DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE MUREȘ

DECIZIA nr.136/2005

Direcția Generală a Finanțelor Publice Mureș a fost sesizată de către Biroul Vamal Tg.Mureș, asupra contestației formulate de **dl. X**, împotriva actului constatator privind taxele vamale și alte drepuri cuvenite bugetului și a procesului-verbal privind calculul accesoriilor pentru neplata/nevărsarea la termen a obligațiilor față de bugetul de stat din anul curent.

Contestația înregistrată la Biroul Vamal Tg.Mureș a fost depusă în termenul legal prevăzut la art.177 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Potrivit art.178 alin.(1) lit.a) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, soluționarea contestației este în competența organelor specializate din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice Mureș.

Procedura fiind îndeplinită, contestația se soluționează pe fond.

A) Față de aspectele contestate se reține că, la controlul “a posteriori” efectuat asupra certificatului EUR. 1 - document în baza căruia la importul autoturismului derulat în baza chitanței vamale s-a acordat regimul tarifar preferențial potrivit Protocolului nr.4 referitor la definirea noțiunii de “produse originare” și metodele de cooperare administrativă, anexă la Acordul european instituind o asociere între România, pe de o parte, și Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de altă parte, ratificat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 192/2001, aprobată prin Legea nr.151/2002, amendat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr.2/2003 - nu a fost confirmată autenticitatea acestuia de către autoritatea vamală germană.

În consecință, prin actul constatator privind taxele vamale și alte drepturi cuvenite bugetului încheiat de organele de specialitate ale Biroului Vamal Tg.Mureș s-a stabilit în sarcina petentului o diferență de drepturi vamale reprezentând taxe vamale, accize și taxă pe valoarea adăugată).

Totodată, prin procesul verbal privind calculul accesoriilor pentru neplata/nevărsarea la termen a obligațiilor față de bugetul de stat, organele de specialitate ale Biroului Vamal Tg.Mureș au stabilit în sarcina petentului dobânzi și penalități de întârziere.

B) În susținerea contestației înregistrată la Biroul Vamal Tg.Mureș în care solicită anularea procesului-verbal privind calculul accesoriilor pentru neplata/nevărsarea la termen a obligațiilor față de bugetul de stat din anul curent, întrucât face referire la actul constatator ce are o dată ulterioară, petentul invocă următoarele:

- din adresa Direcției Tehnici de Vămuire și Tarif Vamal adresată Biroului Vamal Tg. Mureș a luat la cunoștință că vama germană nu a emis certificatul EUR 1 și nu se poate confirma faptul că autoturismul este originar în

sensul Acordului Romania - U.E., respectiv că vehiculul nu beneficiază de regim tarifar preferențial;

- înmatricularea autoturismului și întocmirea documentelor necesare au fost efectuate la vama din orașul Ludwigshafen unde a fost înregistrat certificatul - după cum rezultă din parafa aplicată în pozițiile 7 și 11 și din înregistrarea de la poziția 12 . Centrul vamal este în orașul Karlsruhe care a modificat certificatul Eur 1 la poziția 1;

- consideră că este normal ca vama germană din localitatea Koblenz să nu poată confirma certificatul de origine;

- după intrarea în țară prin punctele vamale, la vama Tg.Mureș a achitat taxele vamale stabilite în acel moment.

C) Din cele prezentate, precum și din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, în raport cu prevederile actelor normative referitoare la acestea, se rețin următoarele:

În fapt, la importul derulat de dl. X pentru care a fost eliberată chitanța vamală s-a acordat un regim tarifar preferențial, pe baza datelor înscrise în certificatul EUR. 1 în temeiul Protocolului nr.4 privind definirea noțiunii de “produse originare” și metodele de cooperare administrativă, anexă la Acordul european instituind o asociere între România, pe de o parte, și Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de altă parte, ratificat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 192/2001, aprobată prin Legea nr.151/2002, amendat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr.2/2003.

Biroul Vamal Tg.Mureș a prezumat când a fost prezentată dovada de origine, caracterul licit și *bona fides* prin faptul că inițial autoturismul importat de aceasta a fost taxat ținându-se cont de regimul tarifar preferențial, fiind luat în considerare certificatul EUR. 1. În forma în care a fost prezentată, dovada de origine nu putea fi invalidată pe loc de către birourile vamale, în lipsa unui control efectuat de autoritățile vamale din țara exportatorului, la sediul acestuia.

Potrivit adresei Autorității Naționale a Vămilelor - Direcția Tehnici de Vămuire și Tarif Vamal, înregistrată la Biroul Vamal Tg.Mureș, administrația vamală germană a comunicat faptul că exportatorul menționat în caseta 1 a certificatului de circulație a mărfurilor EUR 1 nu l-a cerut și nici nu a semnat în caseta 12. În consecință, nu se poate confirma că autovehiculul în cauză este originar în sensul Acordului european instituind o asociere între România, pe de o parte, și Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de altă parte, iar autoturismul acoperit de certificatul în cauză, nu beneficiază de regimul tarifar preferențial.

În drept, la art.32 din protocolul menționat anterior se prevede că “1. Verificarea ulterioară a dovezilor de origine se efectuează prin sondaj sau ori de câte ori autoritățile vamale ale țării importatoare au suspiciuni întemeiate în legătură cu **autenticitatea acestor documente, caracterul originar al produselor în cauză sau cu îndeplinirea celorlalte condiții stipulate în acest protocol.**

3.Verificarea este efectuată de către autoritățile vamale ale țării exportatoare. În acest scop, ele au dreptul să ceară orice dovadă și să realizeze orice verificare a conturilor exportatorului sau orice alt control considerat corespunzător. [...]

6. În cazul unor suspiciuni întemeiate, dacă în termenul de 10 luni de la data cererii de control a posteriori nu se primește un răspuns sau **dacă răspunsul nu conține date suficiente pentru determinarea autenticității documentului în cauză sau a originii reale a produsului, autoritățile vamale care solicită verificarea pot refuza acordarea preferințelor**, cu excepția împrejurărilor excepționale”.

În temeiul art.107 din Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.1114/2001: **“În toate cazurile în care în urma verificării dovezilor de origine rezultă că acordarea regimului preferențial a fost neîntemeiată, autoritatea vamală ia măsuri pentru recuperarea datoriei vamale prin întocmirea de acte constatatoare”**.

Petentul susține că din adresa Direcției Tehnici de Vămuire și Tarif Vamal a luat la cunoștință că autoritatea vamală germană nu a emis certificatul EUR 1. În fapt, în adresa respectivă nu este menționat acest lucru, ci că autoritatea vamală germană a comunicat că exportatorul menționat în caseta 1 a certificatului de circulație a mărfurilor EUR 1 nu l-a cerut și nici nu a semnat în caseta 12. Faptul că emitentul adresei cu care autoritățile vamale germane comunică rezultatul controlului ulterior este din localitatea Koblenz nu are nici o relevanță. În acest sens se reține că din conținutul adresei rezultă că a fost efectuat controlul ulterior, acesta nefiind incomodat de faptul că certificatul EUR 1 a fost emis de vama din orașul Ludwigshafen și corectat de vama din orașul Karlsruhe, așa cum susține petentul, fiind o simplă supoziție a contestatorului faptul că neconfirmarea autenticității certificatului EUR 1 este legată de faptul că adresa este emisă de autoritatea vamală germană din localitatea Koblenz. Adresa emisă de administrația vamală germană este rezultatul concret al unui demers legal reglementat de art.106 din Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.1114/2001, și art.32 din protocolul menționat. Informațiile au fost primite în urma corespondenței derulate între autoritățile vamale corespondente din România și Germania, în temeiul art.370 din regulament, în care se precizează că: **“În baza acordurilor internaționale la care România este parte autoritatea vamală abilitată realizează cu alte instituții vamale din străinătate schimbul de informații necesar prevenirii și combaterii fraudei vamale”**.

Procedura pentru eliberarea unui certificat de circulație a mărfurilor EUR 1 este reglementată de art.17 din protocolul în baza căruia a fost acordată preferința tarifară, care prevede: **“1. Certificatul de circulație a mărfurilor EUR 1 este eliberat de către autoritățile vamale ale țării exportatoare pe baza cererii scrise a exportatorului sau, sub răspunderea exportatorului, de către reprezentantul său autorizat.**

2. În acest scop, exportatorul sau reprezentantul său autorizat completează atât certificatul de circulație a mărfurilor EUR 1, cât și formularul de cerere, ale căror modele figurează în anexa nr. III. Aceste formulare se completează într-una dintre limbile în care este redactat acest protocol și conform prevederilor legale ale țării de export. Formularele completate cu caractere de mână trebuie scrise cu cerneală, cu majuscule. Descrierea produselor trebuie să fie făcută în caseta destinată acestui scop, fără a lăsa nici o linie liberă. În cazul în care caseta nu este completată în întregime,

trebuie să fie trasă o linie orizontală sub ultima linie a descrierii, spațiul liber fiind barat.

3. Exportatorul care solicită eliberarea unui certificat de circulație a mărfurilor EUR 1 trebuie să prezinte oricând, la cererea autorităților vamale ale țării exportatoare în care se eliberează certificatul de circulație a mărfurilor EUR 1, toate documentele necesare care dovedesc caracterul original al produselor în cauză, precum și îndeplinirea celorlalte condiții stipulate în acest protocol.[...].”

Exceptarea importului autoturismului de la plata taxelor vamale care, potrivit regulii generale, sunt în cotă de 30 % este o preferință tarifară stabilită prin Acordul European instituind o asociere între România, pe de o parte, și Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de altă parte, ratificat prin Legea nr.20/1993. În condițiile în care certificatul EUR 1, în baza căruia a fost acordat regimul tarifar preferențial se solicită pe răspunderea exportatorului, potrivit art.17 din protocol, acesta are și obligațiile ce decurg din art.17, 28 și 32 din același act normativ legate de dovada de origine. Întrucât societatea Alex Automobile din orașul Polch, Germania, menționată în caseta 1 a certificatului EUR 1, a comunicat autorității vamale germane că nu a cerut eliberarea certificatului de origine în cauză și nici nu a semnat în caseta 12 a acestuia conduce la concluzia că nu sunt reale datele din dovada de origine și că la eliberarea acestuia nu a fost respectată procedura reglementată de același protocol în baza căruia a fost solicitată preferința tarifară, ceea ce afectează autenticitatea documentului respectiv, acest aspect fiind de natură a conduce la refuzul acordării preferințelor de către autoritățile vamale.

Deoarece răspunsul dat de autoritatea vamală germană pune sub semnul îndoielii autenticitatea certificatului EUR 1, în temeiul art.32 alin.(6) din protocol este legal refuzul acordării preferințelor tarifare. Se reține că Biroul Vamal Tg-Mureș nu avea dreptul să retragă preferințele tarifare numai în situația în care răspunsul dat de autoritatea vamală germană conținea date suficiente atât pentru determinarea autenticității certificatului EUR 1 cât și a originii reale a autoturismului.

Având în vedere cele reținute mai sus, urmează a fi respinsă ca neîntemeiată contestația formulată de petent în ceea ce privește obligațiile reprezentând taxe vamale, accize și taxă pe valoarea adăugată).

Referitor la faptul că procesul-verbal privind calculul accesoriilor pentru neplata/nevărsarea la termen a obligațiilor față de bugetul de stat din anul curent face referire la actul constatator, ce are o dată ulterioară, se reține că înscrierea în conținutul unuia din actele menționate anterior a datei greșite nu este element de nulitate a acelui act administrativ fiscal, așa cum rezultă din art.46 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003, republicată. Erorile materiale pot fi îndreptate din oficiu sau la cererea contribuabilului, potrivit art.48 din același act normativ.

În conformitate cu prevederile art.141 coroborat cu art.144 alin.1 lit.b din Legea nr.141/1997 datorita vamală, care pentru motivele prezentate este mai mare decât cea achitată când autoritatea vamală română a prezumat caracterul licit și *bona fides* a prezentării dovezii de origine, se naște la data înregistrării chitanței vamale. În consecință, în temeiul art.13, art.14 alin.1 și art.169 din Ordonanța Guvernului nr.61/2002 privind executarea creanțelor bugetare, respectiv art.109 și art.114 alin.1 din Ordonanța Guvernului

nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, petentul datorează dobânzile și penalitățile de întârziere calculate pentru neplata diferenței de drepturi vamale.

Avându-se în vedere cele anterior menționate precum și că petentul nu aduce nici un argument cu privire la cuantumul dobânzilor și penalităților de întârziere, cota de dobânzi și penalități aplicată, data de la care au fost calculate dobânzile și penalitățile, însumarea produselor dintre baza de calcul a majorărilor, dobânzilor și penalităților, numărul de zile de întârziere și cota de majorări, dobânzi și penalități aplicată, precum și faptul că stabilirea de dobânzi și penalități de întârziere reprezintă măsura accesorie în raport cu debitele, iar în sarcina petentului a fost reținut ca fiind datorate debite reprezentând taxe vamale, accize și taxă pe valoarea adăugată, contestația va fi respinsă ca neîntemeiată și pentru capătul de cerere privind dobânzile și penalități de întârziere.